

สิทธิในการแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์
ของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา: มุมมองที่น่าสนใจต่อคดี House v. NCAA และการ
ต่อต้านการผูกขาดทางการค้าในระบบกฎหมายสหรัฐอเมริกา

The Right to Economically Benefit from the Name, Image, and Likeness of
Collegiate Athletes: Perspectives on House v. NCAA and Antitrust Law in
the United States

ปีติเทพ อยู่ยืนยง¹

Pedithep Youyuenyong

Received: July 16, 2025

Revised: September 24, 2025

Accepted: November 12, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มุ่งศึกษาสิทธิในการแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา: มุมมองที่น่าสนใจต่อคดี House v. NCAA และการต่อต้านการผูกขาดทางการค้าในระบบกฎหมายสหรัฐอเมริกา พบว่า เนื่องจากกระบวนการนำชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ (NIL) ให้ได้รับสิทธิในการแสวงหารายได้และสิทธิในการทำ การตลาดของนักกีฬาเริ่มเป็นที่แพร่หลายมากยิ่งขึ้น องค์กรกีฬาและบรรดาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องอาจพิจารณาถึงความสำคัญของการคุ้มครองสิทธิของนักกีฬาแต่ละคนในการแสวงหา รายได้จาก NIL เมื่อมีการนำ NIL ของนักกีฬาเข้าสู่ตลาดกีฬาสำหรับผู้ชมกีฬาทั้งในระดับนานาชาติ

¹ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; Chiang Mai University

Corresponding author, e-mail: pedithep@hotmail.com

และระดับประเทศ มีตัวอย่างคดีที่น่าสนใจ นั่นคือ คดีตัดสินในปี 2025 อันเป็นคดี พิพาทระหว่าง House และคณะ กับสมาคมกีฬาระดับวิทยาลัยแห่งชาติและคณะ (คดี House v. NCAA) ซึ่งถือเป็นกรณีศึกษาที่สำคัญเกี่ยวกับหน่วยงานกำกับดูแลกีฬาซึ่งมีหน้าที่กำกับควบคุมการแข่งขันกีฬาระดับมหาวิทยาลัยในตลาดธุรกิจกีฬาของสหรัฐอเมริกา บทความนี้ชี้ให้เห็นว่าคำพิพากษาของศาลสหรัฐอเมริกาในคดี House v. NCAA ถือเป็นบรรทัดฐานให้ NCAA จัดวางระบบการทำธุรกิจกีฬาของตนไม่ไปกระทบต่อสิทธิในการแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณะของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา และสโมสรกีฬาในวงการกีฬาสหรัฐอเมริกาที่อยู่ภายใต้ NCAA ก็ต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดเช่นกัน เพื่อไม่ให้เกิดพฤติกรรมในการประกอบธุรกิจแบบผูกขาดหรือการมีความประพฤติทางการค้าไปในทางที่สกัดกั้นการค้าอย่างเสรี

คำสำคัญ: ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณะ, สมาคมกีฬาระดับวิทยาลัยแห่งชาติ, หลัก Amateurism, การผูกขาดทางการค้า, สิทธิของนักกีฬา

Abstract

This academic article aimed to examine the right to economically benefit from the name, image, and likeness (NIL) of collegiate athletes, with particular attention to the implications of House v. NCAA and antitrust law in the United States. The study found that the recognition and granting of rights to collegiate athletes over their NIL for income generation and marketing purposes have become increasingly widespread. Sports organizations and relevant stakeholders have acknowledged the importance of protecting each athlete's right to earn income from their NIL when athletes' NILs are introduced into the sports market for both international and national audiences. An illustrative example is the 2025 ruling in House v. NCAA, a dispute between House and others against the National Collegiate Athletic Association (NCAA) and its affiliates. This case serves as a significant study of the role

of sports governing bodies responsible for regulating collegiate athletic competitions within the U.S. sports business market. The article highlights that the ruling of the U.S. court in *House v. NCAA* established a precedent requiring the NCAA to conduct its sports business operations in a manner that does not infringe upon collegiate athletes' rights to economically benefit from their NIL. It further emphasizes that sports clubs under the NCAA are obliged to strictly comply with this standard to prevent monopolistic practices or any commercial conduct that could restrain free trade.

Keywords: Name, Image, and Likeness, National Collegiate Athletic Association, Principle of Amateurism, Antitrust, Athletes' Rights

บทนำ

บุคคลแต่ละคนย่อมมีชื่อ (Name) ที่ใช้ระบุตัวตนอย่างเป็นทางการ และอาจมีกฎหมายบ้านเมืองมารับรองคุ้มครองให้แต่ละบุคคลสามารถใช้ชื่อเพื่อประโยชน์แก่ตนเอง คนรอบข้างหรือสาธารณะชนได้ การที่บุคคลแต่ละคนมีชื่อของตนปรากฏอย่างชัดเจนย่อมส่งผลดีในแง่ของการแสดงตัวตนต่อบุคคลทั่วไปหรือการใช้ยืนยันตัวตนต่อหน่วยงานของรัฐที่ตนต้องมีปฏิสัมพันธ์ด้วย การระบุชื่อของแต่ละบุคคลยังอาจทำให้บุคคลทั่วไปใช้เพื่อแยกความแตกต่างของตนออกจากบุคคลอื่น โดยชื่อ (และนามสกุล) ของแต่ละบุคคลอาจบ่งบอกให้คนรอบข้างหรือประชาชนทั่วไปได้รับรู้ถึงตัวตน ความเป็นมาของตน ถิ่นกำเนิดของตน ตลอดจนการกล่าวหรือเอ่ยชื่อของแต่ละบุคคลอาจไปกระตุ้นภาพความทรงจำที่ฝังใจอยู่ในความรู้สึกนึกคิดของคนรอบข้างหรือผู้อยู่ร่วมสังคม เกี่ยวกับความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกและทัศนคติที่คนรอบข้างหรือผู้อยู่ร่วมสังคมจะมีต่อตัวตนของผู้ใช้ชื่อ สำหรับภาพของแต่ละบุคคลในสายตาคนอื่นก็อาจมีความแตกต่างกันออกไป เพราะแต่ละบุคคลย่อมมีภาพความทรงจำที่เกิดขึ้นในจิตใจของผู้อื่นแตกต่างกันออกไป ซึ่งมาจากประสบการณ์ที่ผู้อื่นได้สัมผัสกับตัวของแต่ละบุคคลทั้งทางตรงหรือทางอ้อม ภาพของแต่ละบุคคลที่ปรากฏต่อสายตาคน

อันถือเป็นภาพลักษณ์ (Image) ภาพลักษณ์ของแต่ละบุคคลที่ปรากฏต่อสายตาคนอื่นอาจเป็นไปได้ในทางที่ดีหรือทางที่เลว ถ้าภาพลักษณ์ที่ดีส่งผลต่อการมีชื่อเสียงเกียรติคุณหรือทางทำมาหาได้ทางเจริญของบุคคลที่สามารถดำรงภาพลักษณ์ที่ดีให้ปรากฏต่อคนรอบข้างหรือสาธารณชนได้ แต่ถ้าภาพลักษณ์ที่ไม่ดีก็อาจส่งผลต่อการถูกดูหมิ่นเกลียดชังหรือตัดทอนทางทำมาหาได้ทางเจริญของบุคคลที่ไม่สามารถรักษาภาพลักษณ์ที่ดีให้ปรากฏต่อคนรอบข้างหรือสาธารณชนได้ นอกจากนี้แต่ละคนยังอาจมีรูปร่างลักษณะภายนอกที่มองเห็นได้หรือรูปลักษณ์ (Likeliness) เช่น รูปร่าง หน้าตา กิริยา ท่าทาง ทรงผม และการแต่งกาย ที่แตกต่างกันออกไปบุคคลบางคนย่อมมีรูปลักษณ์ที่น่าเชื่อถือ เลื่อมใส ศรัทธา เป็นที่นิยม ตลอดจนอาจเหมาะสมกับสถานภาพทางสังคม การประกอบอาชีพหรือตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งรูปลักษณ์ของแต่ละบุคคลอาจปรากฏขึ้นมาตามธรรมชาติหรือถูกกำหนดขึ้นมาไว้เพื่อให้เป็นที่จดจำของคนรอบข้างและเป็นที่รู้จักในสายตาของสาธารณชนคนหมู่มาก (Lens, 2025)

เหตุนี้เองในวงการอุตสาหกรรมกีฬาสหรัฐอเมริกา (U.S. Sports Industry) ได้พยายามใช้ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ของนักกีฬา (หรือบุคคลสำคัญในวงการกีฬา) มาเป็นเครื่องมือเพื่อสร้างประโยชน์ทางการค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งชื่อของนักกีฬาที่มีชื่อเสียงได้รับความสนใจจากสังคม ภาพลักษณ์ที่ดีของนักกีฬาที่ปรากฏแก่สายตาสาธารณชน และรูปลักษณ์จากรูปร่าง หน้าตา การแสดงออกและความสามารถในการแข่งขันกีฬาอาจถูกนำมาใช้เพิ่มความน่าเชื่อถือทางธุรกิจ (Grimmett, 2014) ทำให้กิจกรรมกีฬา การแข่งขันกีฬา สินค้าหรือการให้บริการของภาคธุรกิจกีฬา หรือพันธมิตรของภาคธุรกิจกีฬามีภาพลักษณ์ดีขึ้น ได้รับความไว้วางใจจากพันธมิตรทางธุรกิจ ผู้สนับสนุนด้านกีฬา (สปอนเซอร์) นักลงทุน และลูกค้า สำหรับผู้ใช้ที่ชื่อเสียง ภาพลักษณ์และรูปลักษณ์ของนักกีฬาหรือบุคคลสำคัญในวงการกีฬาเพื่อสร้างประโยชน์ทางการค้านั้น ก็อาจเป็นองค์กระตุ้นสังกัดของนักกีฬาหรือบุคคลสำคัญในวงการกีฬาหรือเป็นตัวของนักกีฬาหรือบุคคลสำคัญในวงการกีฬา

อย่างไรก็ตาม ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ของนักกีฬาอาจสร้างสรรค์โดยตัวของนักกีฬาเองที่ริเริ่มแสดงพฤติกรรมสร้างความน่าประทับใจต่อผู้พบเห็นหรือดำรงความประพฤติที่ดีของตนให้ปรากฏต่อสาธารณชน โดยการใช้ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ประสิทธิภาพ และความ

วิริยะอุตสาหะของตนเองในการสร้างสรรค์ขึ้นมา อีกทั้งยังอาจต้องอาศัยความสม่ำเสมอหรือกำหนดพฤติกรรมบางอย่างของตนเองเพื่อควบคุมให้ตนเองมีรูปร่างลักษณะภายนอกที่ดึงดูดสายตาของผู้พบเห็น กฎหมายสหรัฐอเมริกา (U.S. Law) จึงให้การรับรองคุ้มครองชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ของนักกีฬาในฐานะที่เป็นสิทธิที่เป็นประโยชน์อันชอบธรรมที่กฎหมายรับรองให้นักกีฬาสามารถใช้ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ของตนให้ปรากฏต่อสาธารณชนหรือคนหมู่มากเพื่อประโยชน์แก่ตนเองในทางหนึ่งทางใด รวมทั้งคุ้มครองให้นักกีฬาสามารถใช้ประโยชน์จากชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ของตนโดยไม่ถูกบุคคลอื่นหรือองค์กรหนึ่งองค์กรใดเอารัดเอาเปรียบอย่างไม่เป็นธรรม สิทธิที่เป็นประโยชน์อันชอบธรรมที่กฎหมายรับรองเช่นนี้ ได้แก่สิทธิในการเผยแพร่ (Right of Publicity)

ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ของนักกีฬาจึงควรเป็นประโยชน์ที่กฎหมายสหรัฐอเมริการับรองและวางมาตรการไม่ให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาล่วงละเมิด นักกีฬาจึงอาจเรียกร้องให้รัฐคุ้มครองสิทธิในกรณีที่มีการล่วงละเมิดสิทธิดังกล่าวอย่างไม่เป็นธรรม รวมทั้งนักกีฬาก็อาจเรียกร้องให้รัฐเข้าไปแทรกแซงการทำสัญญาจ้างนักกีฬาเข้ามาอยู่ภายใต้สังกัดของสมาคมกีฬาด้านสังกัดตามกฎหมายระเบียบว่าด้วยการจัดระเบียบการบริหารปกครองกีฬา เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการใช้สิทธิในการเผยแพร่เพื่อแสวงหาประโยชน์ (Hamilton, 2025) อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ระหว่างนักกีฬาและสมาคมกีฬาด้านสังกัดมักอยู่บนพื้นฐานของความสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมกันภายใต้ระบบการบริหารปกครองกีฬาสหรัฐอเมริกาที่สโมสรกีฬาด้านสังกัดมีอำนาจบริหารปกครองนักกีฬาภายใต้สังกัดและภายใต้สถานะทางเศรษฐกิจที่สโมสรกีฬาด้านสังกัดมักได้เปรียบนักกีฬาภายใต้สังกัด สโมสรกีฬาด้านสังกัดจึงมักทำข้อตกลงไปในทางที่เอารัดเอาเปรียบนักกีฬาภายใต้สังกัดซึ่งมีอำนาจต่อรองที่น้อยกว่า จำต้องยอมให้สโมสรกีฬาด้านสังกัดและสมาคมกีฬาที่ให้อำนาจบริหารปกครองสโมสรกีฬาด้านสังกัดสามารถใช้สิทธิในการเผยแพร่ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ของนักกีฬาโดยที่นักกีฬาต้องยอมให้สโมสรกีฬาด้านสังกัดเอารัดเอาเปรียบตนเองจนเกินสมควรหรือยอมให้สมาคมกีฬาที่ให้อำนาจบริหารปกครองสโมสรกีฬาด้านสังกัดสร้างกฎกติกาจำกัดการใช้สิทธิในการเผยแพร่ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ของนักกีฬาอย่างไม่เป็นธรรม

คดีล่าสุดเกิดขึ้นที่สหรัฐอเมริกา สมาคมกีฬาระดับวิทยาลัยแห่งชาติ (National Collegiate Athletic Association หรือ NCAA) ซึ่งเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายเอกชนในรูปองค์กรบริหารปกครองกีฬาที่ไม่แสวงหากำไร ถูกฟ้องร้องเป็นคดีแพ่งโดย Grant House นักกีฬาวัยรุ่น และ Sedona Prince นักกีฬาบาสเกตบอล (ทั้ง 2 คนนี้ต่างเป็นนักกีฬาระดับวิทยาลัยแห่งชาติ และร่วมกิจกรรมกีฬาในนามสโมสรกีฬาระดับวิทยาลัยต้นสังกัดของตนเอง ซึ่งสโมสรกีฬาระดับวิทยาลัยต้นสังกัดของตนเองต่างก็ยอมรับนับถืออำนาจบริหารปกครองและยินยอมอยู่ภายใต้กฎระเบียบของ NCAA) ด้วยข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดสิทธิในการแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการใช้ NIL ของนักกีฬาระดับวิทยาลัย ตลอดจนข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการผูกขาดทางการค้าในทำนองที่ว่า NCAA กับองค์กรผู้จัดการแข่งขันกีฬาระหว่างนักกีฬาสมัครเล่นในรูปแบบ Conference (องค์กรจัดระบบการแข่งขันกีฬาแบบ Conference) ซึ่งดำเนินงานภายใต้การกำกับดูแล ของ NCAA (Knight Commission on Intercollegiate Athletics, 2025) ควบคุมสิทธิในการแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการใช้ NIL ของนักกีฬาระดับวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญ โดยที่ปราศจากทางเลือกหรือมีทางเลือกที่จำกัดในการแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการใช้ NIL ของตน ด้วยการใช้ความพยายามการผูกขาดการใช้สิทธิในการแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการใช้ NIL ของนักกีฬาระดับวิทยาลัยที่อยู่ภายใต้สังกัดของตน ทำให้ NCAA (และองค์กรจัดระบบการแข่งขันกีฬาแบบ Conference) กับสโมสรกีฬาระดับวิทยาลัยสามารถแสวงหาผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการใช้ NIL ได้อย่างมหาศาล ในขณะที่นักกีฬาระดับวิทยาลัยถูกจำกัดสิทธิในการแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการใช้ NIL อย่างยิ่งยวด (Smith, 2025) จนนำไปสู่คำพิพากษาของศาลแขวงสหรัฐอเมริกาสำหรับเขตตอนเหนือของแคลิฟอร์เนีย (United States District Court for the Northern District of California) ซึ่งตัดสินไปในวันที่ 6 มิถุนายน 2025 ในคดี House v. NCAA (House v. National Collegiate Athletic Association, No. 4:20-cv-03919-CW (N.D. Cal. July 26, 2024) (Document 450)) บทความนี้จึงมุ่งชี้ให้เห็นว่าคำพิพากษาของศาลสหรัฐอเมริกา ในคดี House v. NCAA ถือเป็นบรรทัดฐานให้ NCAA จัดวางระบบการทำธุรกิจกีฬาของตนไม่ไปกระทบต่อสิทธิในการแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ของนักกีฬาระดับอุดมศึกษา และสโมสรกีฬาในวงการกีฬาสหรัฐอเมริกาที่อยู่ภายใต้ NCAA ก็ต้องปฏิบัติ

ตามอย่างเคร่งครัดเช่นกัน เพื่อไม่ให้เกิดพฤติกรรมในการประกอบธุรกิจแบบผูกขาดหรือการมีความประพฤติทางการค้าไปในทางที่สกัดกั้นการค้าอย่างเสรี

หลัก Amateurism

ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ และรูปลักษณ์ หรือ NIL ย่อมเกิดจากการแสดงพฤติกรรมส่วนตัวในชีวิตประจำวันของนักกีฬาหรือเกิดจากการปฏิบัติตามบทบาทตามตำแหน่งหน้าที่ที่ถูกลงเฝ้าไว้โดยสโมสรกีฬาต้นสังกัด NIL ย่อมเกิดจากการแสดงพฤติกรรม การประพฤติปฏิบัติโดยตัวนักกีฬาเอง รวมทั้งการทำการกิจกรรมกีฬาหรือลงทำการแข่งขันกีฬาที่กลายเป็นเรื่องราวที่ดึงดูดผู้คนทั่วไปให้หันมาสนใจ ทั้งนี้สโมสรกีฬาต้นสังกัดร่วมกันกับนักกีฬาอาจกำหนดหรือกำกับการแสดงพฤติกรรม การประพฤติปฏิบัติ โดยใช้ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ประสบการณ์และความวิริยะอุตสาหะ ทำให้นักกีฬามี NIL ของตนเอง จะเห็นได้ว่าการที่นักกีฬาแสดงพฤติกรรมส่วนตัวหรือสร้างสรรค์การประพฤติปฏิบัติตามบทบาทในกิจกรรมกีฬา ได้อาจต้องมีการตัดสินใจในการกระทำหรือใช้สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ประสบการณ์และความวิริยะอุตสาหะของตนเองในการประพฤติปฏิบัติตามบทบาทในกิจกรรมกีฬา อาจเป็นบ่อเกิดของ NIL ซึ่งนักกีฬาสามารถแสวงหาประโยชน์จาก NIL ของตนได้ (Taylor, 2022)

NIL ของนักกีฬามักถูกใช้เป็นเครื่องมือในการทำการตลาดของธุรกิจกีฬาหรือธุรกิจสินค้าและบริการอื่น ๆ เพื่อจูงใจให้ผู้บริโภคหันมาเลือกซื้อผลิตภัณฑ์หรือกระตุ้นให้ผู้บริโภคหันมาใช้บริการธุรกิจกีฬาหรือธุรกิจอื่น ๆ การมี NIL ที่ดีและเป็นที่ยึดติดต่อสาธารณชนคนหมู่มาก ย่อมมีมูลค่าทางเศรษฐกิจในตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นตัวของนักกีฬาเองหรือสโมสรกีฬาต้นสังกัดจึงมักใช้ NIL ที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจในตัวเองและสามารถนำเอาไปสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจแบบต่อยอดได้ เพื่อใช้สื่อสารทางการตลาด (Marketing Communication) (Fortunato, 2025) การแสดงพฤติกรรมในชีวิตประจำวันหรือการประพฤติปฏิบัติในกิจกรรมกีฬาของนักกีฬา อาจส่งอิทธิพลต่อความคิดที่จะหันมาใช้สินค้าหรือการตัดสินใจเลือกใช้บริการธุรกิจหนึ่งธุรกิจใด ประกอบกับนักกีฬาที่มีชื่อเสียงอาจแสดงพฤติกรรมไปในทางที่โน้มน้าวจูงใจให้สาธารณชนทั่วไปหรือคนหมู่มากหันมาเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ของธุรกิจที่วางจำหน่ายในท้องตลาด เหตุนี้เองนักกีฬาหรือสโมสรกีฬาต้นสังกัดของ

นักกีฬาจึงมักทำข้อตกลงหรือสัญญากับธุรกิจต่าง ๆ เพื่อยินยอมให้ธุรกิจสามารถนำเอา NIL ของตนเองหรือนักกีฬาภายใต้สังกัดไปใช้ประโยชน์ในธุรกิจการค้าผ่านช่องทางการทำโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่แฝงเอาไว้ซึ่ง NIL ของนักกีฬาในหลากหลายรูปแบบ ท้ายที่สุด NIL ที่ดีและเป็นที่ดึงดูดใจต่อสาธารณชนคนทั่วไป ย่อมช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อผลิตภัณฑ์ ส่งเสริมการรับรู้การให้บริการให้ตรงกลุ่มเป้าหมาย และเสริมสร้างความเข้าใจในประโยชน์ของสินค้าไปในทางบวก

จากเหตุผลที่กล่าวมาในข้างต้น ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมจึงใช้ NIL ของนักกีฬามาเป็นเครื่องมือแย่งชิงลูกค้าในท้องตลาด โดยที่การใช้ NIL มาช่วยในการโฆษณาประชาสัมพันธ์สินค้าก็เป็นกลยุทธ์ทางธุรกิจอย่างหนึ่ง ด้วยการแข่งขันทางการค้าในธุรกิจอุตสาหกรรมในตลาดสหรัฐอเมริกาเป็นไปอย่างเข้มข้นเพื่อความอยู่รอดทางเศรษฐกิจและสร้างโอกาสทางการค้า (Holden, Edelman & McCann, 2025) ส่งผลให้ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมในตลาดสหรัฐอเมริกามองหาโอกาสในการใช้ NIL จากนักกีฬาที่เล่นกีฬาอยู่ในระบบการแข่งขันกีฬาระดับต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะอย่างยิ่งโอกาสในการเข้าไปทำข้อตกลงทางการค้าหรือสัญญาทางธุรกิจกับสโมสรกีฬาหรือสมาคมกีฬาในลักษณะที่ทั้งภาคธุรกิจอุตสาหกรรมสามารถใช้ NIL ของนักกีฬาที่มีชื่อเสียงหรือบุคลากรทางการกีฬาที่เป็นที่รู้จักในสังคมมาแสวงหาประโยชน์ทางการค้าหรือส่งเสริมภาพลักษณ์ทางธุรกิจได้ ในอีกด้านหนึ่งสโมสรกีฬาหรือสมาคมกีฬาที่ได้รับประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากธุรกิจอุตสาหกรรมดังกล่าว ประโยชน์ทางเศรษฐกิจเช่นนี้อาจเกิดขึ้นจากการให้ผลตอบแทนที่เป็นเงินหรือทรัพย์สิน ตลอดจนการตกลงยินยอมทำความร่วมมือกันเป็นพันธมิตรทางธุรกิจ (Partners) ระหว่างองค์กร เพื่อดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจกีฬาร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจที่ตั้งเอาไว้ร่วมกันหรือการตกลงยินยอมให้ความสนับสนุนทางการเงินหรือช่วยเหลือสนับสนุนสินค้า (และบริการ) เพื่อสนับสนุนกิจกรรมกีฬาของสโมสรกีฬาหรือการแข่งขันกีฬาที่สมาคมกีฬาเป็นผู้จัดในรูปแบบของผู้สนับสนุนทางธุรกิจ (Sponsors) กล่าวอีกนัยหนึ่ง สัญญาหรือข้อตกลงเช่นว่านี้ที่คู่สัญญาทั้งสองฝ่าย ได้แก่ สโมสรกีฬากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรม (หรือสมาคมกีฬากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรม) ต่างฝ่ายต่างได้ประโยชน์ตอบแทนกันและกัน คู่ตกลงหรือคู่สัญญาแต่ละฝ่ายต่างก็ต้องตอบแทนประโยชน์ให้แก่กันและกัน สโมสรกีฬาหรือสมาคมกีฬาอาจตกลงยินยอมให้ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมใช้ NIL ของนักกีฬาที่อยู่ภายใต้สังกัดของตน เพื่อแลกกับประโยชน์

ทางเศรษฐกิจหรือผลตอบแทนทางธุรกิจบางอย่าง อีกด้านหนึ่งคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายในสัญญาเช่นว่านี้อาจตกลงยินยอมให้นักกีฬาเจ้าของ NIL ได้รับประโยชน์ทางเศรษฐกิจบางอย่างจากการใช้ NIL ของตน

อาจมีคำถามว่าเหตุใดนักกีฬาที่อยู่ภายใต้สังกัดของสโมสรกีฬาหรือสมาคมกีฬาไม่อาจทำสัญญาหรือข้อตกลงโดยตรงกับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมกีฬา เพื่ออนุญาตให้ใช้ NIL ของตนเองโดยตรง มีคำตอบตามมานั้นก็คือการที่นักกีฬายอมตนเข้ามาอยู่ภายใต้สังกัดของสโมสรกีฬาหรือสมาคมกีฬาที่ต้องทำข้อตกลงหรือสัญญาเข้ามาเป็นนักกีฬาภายใต้สังกัด ซึ่งข้อตกลงหรือสัญญาเข้ามาเป็นนักกีฬาภายใต้สังกัดมักแฝงสาระสำคัญที่ว่าหากนักกีฬาผู้เป็นเจ้าของ NIL ใช้ NIL ที่มีส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดไปเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสัญลักษณ์ทางการค้า (Trademark Symbols) หรือเครื่องหมายทางการค้า (Registered Trademark) ของสโมสรกีฬาหรือสมาคมกีฬาต้นสังกัดแล้ว ก็เสมือนหนึ่งว่านักกีฬาดังกล่าวทำการแทนหรือทำการในนามสโมสรกีฬาหรือสมาคมกีฬาต้นสังกัด สโมสรกีฬาหรือสมาคมกีฬาต้นสังกัดก็พึงได้รับประโยชน์ทางเศรษฐกิจหรือเรียกได้รับประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากภาคธุรกิจการค้าที่ใช้ NIL ของนักกีฬาที่อยู่ภายใต้สังกัดได้อย่างเต็มที่ ส่วนสโมสรกีฬาหรือสมาคมกีฬาต้นสังกัดจะแบ่งประโยชน์ทางเศรษฐกิจส่วนหนึ่งส่วนใดให้นักกีฬาที่อยู่ภายใต้สังกัดก็ได้ ซึ่งส่วนแบ่งประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่นักกีฬาได้รับก็มักเป็นจำนวนน้อยและนักกีฬบางส่วนมองว่าส่วนแบ่งประโยชน์ทางเศรษฐกิจไม่เหมาะสม ไม่คุ้มค่า (หรือไม่ได้สัดส่วน) กับการใช้ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์เพื่อให้ได้มาซึ่ง NIL ของตนเอง (Foster, 2023)

หากนักกีฬาประสงค์ที่จะทำข้อตกลงหรือข้อสัญญากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมเพื่อตกลงยินยอมให้ใช้ NIL ของตนเอง ก็ย่อมเป็นไปตามหลักเสรีภาพในการทำสัญญา อันเป็นหลักการพื้นฐานที่สำคัญในการทำสัญญาที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในทุกวงการ โดยที่คู่ตกลงหรือคู่สัญญาฝั่งนักกีฬาที่มีอิสระที่จะให้ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมรายหนึ่งรายใดใช้ประโยชน์จาก NIL ของตนเองได้ ในอีกด้านหนึ่งถ้าคู่ตกลงหรือคู่สัญญาฝั่งนักกีฬายินยอมอนุญาตให้ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมรายหนึ่งรายใดใช้ประโยชน์จาก NIL ของตนเองแล้ว ก็ย่อมต้องอ้างอิงหลักความศักดิ์สิทธิ์ของการแสดงเจตนาที่ต้องเคารพต่อการตัดสินใจของตนเอง ความยินยอมให้ใช้ NIL อยู่บนรากฐานของการแสดงเจตนาของนักกีฬาเพื่อให้ภาระผูกพันที่จะต้องให้ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมอีกฝ่ายหนึ่งใช้สอยหรือ

แสวงหาประโยชน์จาก NIL เพื่อแลกกับประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ตนเองพึงได้รับ นั่นก็คือ ค่าตอบแทน (Compensation) ซึ่งเป็นประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้กับนักกีฬาเพื่อตอบแทนที่นักกีฬายินยอมให้ใช้ NIL ซึ่งโดยมากมักอยู่ในรูปของตัวเงิน (Thompson, 2022) ถ้านักกีฬากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมทำข้อตกลงหรือสัญญาเกี่ยวกับการให้หรือได้รับสิทธิในการใช้ NIL ของนักกีฬา โดยที่นักกีฬาไม่ได้ใช้เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่ใช้กับสินค้าหรือบริการของสโมสรกีฬาหรือสมาคมกีฬา ประกอบกับการใช้ NIL ของตนเองเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ก็ย่อมสามารถทำข้อตกลงหรือสัญญาอนุญาตให้ NIL ของตนเองได้ตามหลักความศักดิ์สิทธิ์ของการแสดงเจตนาและเสรีภาพของบุคคลในการทำสัญญา

การแก้ไขระเบียบ NCAA เช่นว่านี่จึงถือเป็นทางเลือกหนึ่งที่จะช่วยเปิดโอกาสให้นักกีฬารุ่นเยาว์สามารถแสวงหารายได้จาก NIL มาเลี้ยงตนเองและครอบครัว ควบคู่ไปกับการนำเงินที่ได้มาใช้เป็นสนับสนุนการศึกษาของตนเองในระบบและใช้ส่งเสริมการเล่นกีฬาให้มีโอกาสพัฒนาตนเอง กลายเป็นนักกีฬาอาชีพในภายภาคหน้า การวางระเบียบ NCAA ที่เปิดโอกาสให้นักกีฬารุ่นเยาว์แสวงหารายได้จาก NIL ย่อมช่วยส่งเสริมเสรีภาพของนักกีฬารุ่นเยาว์ ตามหลักเสรีภาพในการทำสัญญา ที่สหรัฐอเมริกา (หรือมลรัฐในสหรัฐอเมริกา) ไม่ควรเข้าไปแทรกแซง แม้ว่า NCAA พยายามดำรงภาพลักษณ์และระบบการแข่งขันกีฬาตามหลัก Amateurism และไม่มีกฎหมายของรัฐ (หรือมลรัฐ) มาห้ามปรามอย่างเด็ดขาดหรือชี้ชัดว่าหลัก Amateurism ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ประเด็นปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

อย่างไรก็ตาม ปัญหาทางกฎหมายในอดีตเคยเกิดขึ้น นั่นก็คือ หากนักกีฬาระดับมัธยม (High School Athletes) หรือ นักกีฬาระดับอุดมศึกษา (College Athletes) ในสหรัฐอเมริกา ต้องการที่จะทำข้อตกลงหรือซื้อสัญญากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมเพื่อตกลงยินยอมให้ใช้ NIL ของตนเอง นักกีฬาระดับมัธยมหรือนักกีฬาระดับอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกาอาจต้องได้รับความยินยอมจาก NCAA ยินยอมให้ NCAA ได้รับส่วนแบ่งหรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจบางอย่างร่วมกับสโมสรต้นสังกัดของตนเองได้ ในขณะเดียวกันกฎระเบียบของ NCAA ก็วางระเบียบไปในทำนองที่เปิดช่องให้

สโมสรต้นสังกัดของนักกีฬาระดับมัธยมหรือนักกีฬาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ภายใต้สังกัดของตนเองสามารถแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจหรือได้รับส่วนแบ่งทางการเงินจากการทำข้อตกลงหรือข้อสัญญากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมเพื่อตกลงยินยอมให้ใช้ NIL ของนักกีฬาระดับมัธยมหรือนักกีฬาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ภายใต้สังกัด การออกกฎระเบียบของ NCAA ในทำนองนี้เสมือนหนึ่งเป็นการรับรู้ร่วมกันระหว่าง NCAA กับสโมสรกีฬาภายใต้สังกัด เพื่อผูกขาดการแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการทำข้อตกลงหรือข้อสัญญาตกลงยินยอมให้ใช้ NIL ของนักกีฬาที่อยู่ภายใต้สังกัด (White, Ehrlich & Rodenberg, 2025) ในขณะเดียวกัน NCAA กับสโมสรกีฬาต้นสังกัดของนักกีฬาย่อมมีอำนาจบริหารปกครองกีฬาและมีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจที่เหนือกว่านักกีฬาระดับมัธยมหรือนักกีฬาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ภายใต้สังกัด จึงใช้อำนาจบริหารปกครองกีฬาและอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจที่มีอยู่ถือโอกาสเปิดช่องทางเอาเปรียบนักกีฬาระดับมัธยมหรือนักกีฬาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ภายใต้สังกัดของตน (แล้วการยอมตนเข้ามาอยู่ภายใต้อำนาจบริหารปกครองกีฬาของ NCAA และสโมสรกีฬาต้นสังกัดของนักกีฬาเหล่านี้ ย่อมเท่ากับว่านักกีฬาเหล่านี้ต้องยอมรับที่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบของ NCAA (และของสโมสรกีฬาต้นสังกัด) โดยปริยาย) ซึ่งการวางกฎระเบียบของ NCAA ย่อมลดทอนเสรีภาพในการทำสัญญาของนักกีฬาระดับมัธยมและนักกีฬาระดับอุดมศึกษา จำกัดโอกาสในการแสวงหารายได้เพื่อเลี้ยงตนเองและครอบครัว หรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางทำมาหาได้ทางเจริญของนักกีฬาระดับมัธยมและนักกีฬาระดับอุดมศึกษาภายใต้สังกัด เพราะนักกีฬาระดับมัธยมและนักกีฬาระดับอุดมศึกษาภายใต้สังกัดต้องรับภาระหรือถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพมากกว่าแรงงานปกติทั่วไปในสังคมสหรัฐอเมริกา และเป็นการจำกัดเสรีภาพในการทำข้อตกลงหรือสัญญาอย่างแท้จริง (Edelman & Carrier, 2025)

เหตุนี้เองก่อนปี 2021 ระเบียบของ NCAA (NCAA Rules) จึงไม่เพียงห้ามไม่ให้นักกีฬารุ่นเยาว์ในฐานะนักกีฬาสมัครเล่นแสวงหารายได้จาก NIL ในทางหนึ่งทางใดจากการร่วมกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬา การวางกฎระเบียบห้ามแสวงหารายได้จาก NIL ในทางหนึ่งทางใดเช่นว่านี้เป็นข้อผูกพันระหว่าง NCAA สโมสรกีฬาต้นสังกัดของนักกีฬารุ่นเยาว์และนักกีฬารุ่นเยาว์ที่กำหนดให้นักกีฬารุ่นเยาว์ในฐานะนักกีฬาสมัครเล่นไม่สามารถแสวงหารายได้จาก NIL ไม่สามารถปฏิบัติแตกต่างไปจากระเบียบของ NCAA ภายในระยะเวลาที่กำลังเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาหรือการ

แข่งขันกีฬาของ NCAA อีกทั้งระเบียบของ NCAA ยังห้ามไม่ให้สมาคมกีฬาต้นสังกัดของนักกีฬารุ่นเยาว์จ่ายค่าตอบแทนหรือมอบประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่นักกีฬารุ่นเยาว์ แต่ระเบียบของ NCAA ไม่ได้ห้ามสมาคมกีฬาต้นสังกัดของนักกีฬารุ่นเยาว์มอบทุนการศึกษา (Scholarships) แก่นักกีฬารุ่นเยาว์เพื่อสนับสนุนให้นักกีฬารุ่นเยาว์ได้รับโอกาสทางการศึกษา รวมคู่ไปกับโอกาสในการเล่นกีฬาเพื่อหนทางเจริญก้าวหน้าของชีวิตในอนาคต ผลที่ตามมาจากการบังคับใช้ระเบียบของ NCAA ก่อนปี 2021 ส่งผลให้นักกีฬารุ่นเยาว์ไม่สามารถปรากฏตัวในสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ เพื่อแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางการค้า ในทางกลับกันภาคธุรกิจการค้าก็ไม่สามารถใช้ NIL ของนักกีฬารุ่นเยาว์เพื่อทำการตลาดสินค้าหรือบริการของตนได้ หากนักกีฬารุ่นเยาว์ฝ่าฝืนระเบียบของ NCAA ที่มีผลบังคับใช้ก่อนปี 2021 เช่นว่านี้ นักกีฬารุ่นเยาว์ก็อาจเผชิญโทษทางวินัยถูกห้ามไม่ให้ลงทำการแข่งขันกีฬาภายใต้ระบบของ NCAA (Losing eligibility to play) ในทางเดียวกันสโมสรต้นสังกัดของนักกีฬารุ่นเยาว์ก็อาจได้รับโทษทางวินัย (Team Penalties) ตลอดจนอาจถูกริบรางวัลที่เคยได้รับจากการแข่งขันกีฬา (Vacated Wins)

แต่หลังจากวันที่ 1 กรกฎาคม 2021 ทาง NCAA ได้กำหนดนโยบายผ่อนปรนชั่วคราว (Interim Policy) อนุญาตให้นักกีฬารุ่นเยาว์แสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจจาก NIL โดยที่กระทบต่อสิทธิในการลงทำการแข่งขันกีฬาของ NCAA ในอีกด้านหนึ่ง NCAA ก็ยอมให้สมาคมกีฬาต้นสังกัดของนักกีฬารุ่นเยาว์เปิดโอกาสให้นักกีฬารุ่นเยาว์สามารถแสวงหาชื่อเสียงเกียรติคุณหรือทางทำมาหาได้ทางเจริญจาก NIL ของตนเอง เช่น ค่าตัวสำหรับการปรากฏตัวในงาน (Appearance Fee) หรือค่าตอบแทนจากการแนะนำสินค้า (Endorsement Fee) อย่างไรก็ตาม NCAA ยังคงยึดหลัก Amateurism ที่ว่านักกีฬารุ่นเยาว์ในฐานะที่เป็นนักกีฬาสมัครเล่นไม่สมควรที่จะเล่นกีฬาเพื่อแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจในลักษณะที่เป็น Pay-for-Play เป็นหลัก แต่ควรสนใจการศึกษาเล่าเรียนในระบบ ควบคู่ไปกับการทำกิจกรรมกีฬาในฐานะที่เป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาหรือนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสำคัญ (Faucon, 2022) เพราะหาก NCAA เพิกเฉยต่อหลัก Amateurism ก็เท่ากับว่านักกีฬารุ่นเยาว์ในฐานะนักกีฬาสมัครเล่นก็สามารถมุ่งหารายได้อย่างเต็มตัวหรือมุ่งหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว โดยไม่จำเป็นต้องสนใจความก้าวหน้าทางการศึกษาของตน แล้วสโมสรกีฬาต้นสังกัดของนักกีฬา (ที่มักเป็นสโมสรกีฬาของ

สถาบันการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรืออุดมศึกษา) ก็ไม่ต้องจ่ายเงินค่าตอบแทนหรือค่าจ้างให้กับนักกีฬารุ่นเยาว์ที่เข้ามาอยู่ภายใต้สังกัด เพราะ NCAA ยังไม่เปิดช่องให้นักกีฬารุ่นเยาว์เล่นกีฬาเป็นอาชีพเพื่อเลี้ยงตนแบบหลัก Professionalism ที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในวงการกีฬาอาชีพทั่วไป เท่ากับว่าข้อตกลงหรือสัญญายอมให้นักกีฬารุ่นเยาว์เข้ามาอยู่ภายใต้สังกัดสโมสรกีฬาเพื่อสามารถเล่นกีฬาในระบบการแข่งขันกีฬา NCAA ในนามของสโมสรก็ไม่ใช่ข้อตกลงหรือสัญญาที่นักกีฬารุ่นเยาว์ยอมตกลงทำงานให้แก่สโมสรกีฬาต้นสังกัด และสโมสรกีฬาต้นสังกัดก็ไม่ต้องจ่ายค่าตอบแทนหรือสินจ้างตอบแทนจากการการเล่นกีฬาในนามสโมสรกีฬาต้นสังกัดให้

หลังจากปี 2021 ที่ NCAA แก้ไขระเบียบของตนไปในทางที่ผ่อนคลายความศักดิ์สิทธิ์ของหลัก Amateurism ประกอบกับ NCAA ผู้มีอำนาจบริหารปกครองระบบการแข่งขันกีฬาระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกา ให้อำนาจบริหารปกครองกีฬาที่เหนือกว่าถือโอกาสอาศัยผ่อนคลายความศักดิ์สิทธิ์ของหลักดังกล่าวให้เสรีภาพในการแสวงหารายได้แก่นักกีฬารุ่นเยาว์ที่อยู่ภายใต้สังกัดอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งทำให้แนวโน้มที่สร้างความเป็นธรรมและเป็นไปในทิศทางที่สมประโยชน์แก่ผู้เยาว์ อีกด้านหนึ่ง บางมลรัฐในสหรัฐอเมริกา (U.S. States) ได้กำหนดกรอบของการใช้สิทธิของผู้เยาว์ในการแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการทำข้อตกลงหรือสัญญาอนุญาตให้ใช้ NIL ตามหลักเสรีภาพในการทำสัญญาและหลักความศักดิ์สิทธิ์ของการแสดงเจตนา เพื่อเปิดช่องให้นักกีฬารุ่นเยาว์สามารถแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจจาก NIL ของตน โดยการกำหนดกำหนดระดับมลรัฐ (U.S. State Laws) ย่อมเป็นแนวทางให้แก่ NCAA สโมสรต้นสังกัดของนักกีฬารุ่นเยาว์ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียใช้ในการพิจารณาว่านักกีฬารุ่นเยาว์ควรมีเสรีภาพในการทำข้อตกลงหรือสัญญาอนุญาตให้ใช้ NIL และให้อำนาจแก่ศาลที่จะสั่งให้นักกีฬารุ่นเยาว์สามารถทำข้อตกลงหรือสัญญาอนุญาตให้ใช้ NIL ของตนได้ ตัวอย่างเช่น มลรัฐแคลิฟอร์เนีย (California) ได้ออกกฎหมายมลรัฐบัญญัติการจ่ายเงินตอบแทนแก่นักกีฬาสำหรับการลงทำการแข่งขันกีฬาที่เป็นธรรม ค.ศ. 2019 หรือมลรัฐบัญญัติ Fair Pay to Play Act 2019 (ให้มีผลบังคับใช้ในปี 2023) (Wood, 2021) วางหลักเกณฑ์ให้มลรัฐสามารถใช้อำนาจเข้าไปแทรกแซงเพื่อคุ้มครองให้นักกีฬารุ่นเยาว์มีเสรีภาพในการทำข้อตกลงหรือสัญญาอนุญาตให้ใช้ NIL ในอีกด้านหนึ่งมลรัฐบัญญัติฉบับนี้ยังวางหลักเกณฑ์ให้นักกีฬารุ่นเยาว์สามารถมอบอำนาจให้ตัวแทนนักกีฬารุ่นเยาว์ (Licensed Agents)

เพื่อให้บุคคลดังกล่าวช่วยเหลือกิจการงาน ดูแลผลประโยชน์เรื่องต่าง ๆ และจัดการให้นักกีฬารุ่นเยาว์ได้รับค่าตอบแทนจากการใช้ NIL อย่างเป็นธรรม ข้อตกลงแต่งตั้งตัวแทนนักกีฬารุ่นเยาว์ต้องไม่เปิดช่องให้ตัวแทนนักกีฬาได้เปรียบนักกีฬารุ่นเยาว์จนเกินสมควร ไม่ว่านักกีฬารุ่นเยาว์ได้รับรู้ล่วงหน้าถึงข้อตกลงที่อาจนำไปสู่การเสียเปรียบ หรือไม่รู้ถึงการเสียเปรียบจากการทำข้อตกลงนั้นก็ตาม (Hendrickson, 2024) นั้นหมายความว่า NCAA สถาบันการศึกษา สมาคมนักกีฬาด้านสังกัดของนักกีฬารุ่นเยาว์ (อยู่ภายใต้สถาบันการศึกษา) หรือผู้เกี่ยวข้องกับนักกีฬารุ่นเยาว์ ก็ต้องดำเนินนโยบายหรือปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ไปในทางที่ส่งเสริมเสรีภาพในการทำสัญญาและความศักดิ์สิทธิ์ในการแสดงเจตนาในข้อตกลงของผู้เยาว์ เป็นต้น

สาระสำคัญที่ศาลได้วินิจฉัยมาในคดี House v. NCAA

มีข้อพิพาททางกฎหมายที่เกิดขึ้นความขัดแย้งจากการใช้อำนาจบริหารปกครองกีฬาของ NCAA ระหว่างนักกีฬารุ่นเยาว์ในฐานะนักกีฬาสมัครเล่นที่อยู่ภายใต้การบริหารปกครองกีฬาของ NCAA กับ NCAA และองค์กรจัดระบบการแข่งขันกีฬาแบบ Conference ซึ่งจัดการแข่งขันภายใต้อำนาจกำกับดูแลของ NCAA ข้อพิพาททางกฎหมายที่เกิดขึ้นมานี้เกี่ยวข้องกับการปรับใช้หลัก Amateurism ในระเบียบของ NCAA ข้อพิพาทระหว่าง NCAA และ องค์กรจัดระบบการแข่งขันกีฬาแบบ Conference กับนักกีฬารุ่นเยาว์ มีลักษณะเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับการใช้อำนาจบริหารปกครองนักกีฬารุ่นเยาว์ภายใต้สังกัดของ NCAA โดยที่ระเบียบของ NCAA มุ่งเน้นให้องค์กรจัดระบบการแข่งขันกีฬาแบบ Conference ภายใต้สังกัด NCAA และ NCAA ร่วมมือกัน ใช้อำนาจตามระเบียบของ NCAA เพื่อจำกัดการแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจจาก NIL ของนักกีฬารุ่นเยาว์ภายใต้สังกัด ซึ่งการใช้อำนาจในทำนองนี้ เป็นบ่อเกิดแห่งความเสียหายต่อนักกีฬารุ่นเยาว์ เพราะจะทำให้ให้นักกีฬารุ่นเยาว์ที่เข้ามาเป็นนักกีฬารุ่นเยาว์ภายใต้สังกัดของสโมสรกีฬาด้านสังกัดและเข้ามาสู่ระบบการแข่งขันของ NCAA หรือระบบการแข่งขันแบบ Conferences จำต้องรับภาระมากกว่าปกติ และเป็นการจำกัดทางเลือกในการแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจเพื่อหาเลี้ยงตนเองและครอบครัว ซึ่งเป็นการใช้อำนาจของ NCAA ในฐานะที่เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายเอกชนสหรัฐอเมริกาเป็นการใช้อำนาจบริหารปกครองกีฬาระดับมัธยมและอุดมศึกษาเพียง

รายเดียว มีอำนาจทางเศรษฐกิจเหนือสโมสรกีฬาที่เข้าร่วมกิจกรรมของ NCAA และองค์กรจัดระบบการแข่งขันกีฬาแบบ Conference และนักกีฬารุ่นเยาว์ภายใต้สังกัดของสโมสรกีฬาอย่างล้นเหลือ สโมสรกีฬาที่เข้าร่วมภายใต้ระบบการแข่งขันกีฬาของ NCAA และระบบการแข่งขันของ Conferences แต่ละราย ตลอดจนนักกีฬาภายใต้สังกัดของสโมสรกีฬาทุกคน จะต้องปฏิบัติตามระเบียบ NCAA อย่างเคร่งครัด อีกทั้ง NCAA กับองค์กรจัดระบบการแข่งขันกีฬาแบบ Conference ก็ร่วมมือกันอย่างเหนียวแน่นที่จะบังคับใช้มาตรการตามหลัก Amateurism เพื่อกดดันไม่ให้นักกีฬารุ่นเยาว์มีช่องทางทำมาหากินได้ทางเจริญอย่างเสรี ซึ่งเป็นรูปแบบของการครอบงำตลาดอย่างเบ็ดเสร็จ (Monopolistic Cartel) (Kahn, 2007)

ข้อพิพาทนี้เกิดขึ้นในปี 2020 จากการที่ Grant House และ Sedona Prince ซึ่งเป็นอดีตนักกีฬาที่อยู่ภายใต้ระบบการแข่งขันของ NCAA และระบบการแข่งขันแบบ Conferences ได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลแขวงสหรัฐอเมริกาเขตตอนเหนือของแคลิฟอร์เนีย (United States District Court for the Northern District of California) เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการผูกขาดทางการค้า (Antitrust Lawsuits) โดย Grant House และ Sedona Prince (รวมทั้งโจทก์ร่วมคนอื่น ๆ) กล่าวหาว่า NCAA ใช้อำนาจบริหารปกครองสโมสรกีฬาและนักกีฬารุ่นเยาว์ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาของ NCAA รวมทั้งใช้อำนาจหลัก Amateurism ในการใช้ระเบียบของ NCAA มาเป็นเครื่องมือในการกีดกันไม่ให้ Grant House และ Sedona Prince ในฐานะนักกีฬารุ่นเยาว์ สามารถแสวงหารายได้จากการอนุญาตให้ภาคธุรกิจการค้าสามารถใช้ประโยชน์จาก NIL ของตนได้ ในอีกด้านหนึ่ง Grant House และ Sedona Prince ยังบรรยายฟ้องอีกว่าระเบียบของ NCAA ที่มุ่งเน้นนำหลัก Amateurism มาปรับใช้ในงานที่ห้ามไม่ให้สโมสรกีฬาต้นสังกัดของนักกีฬารุ่นเยาว์จ่ายค่าตอบแทนหรือมอบประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้แก่นักกีฬารุ่นเยาว์ถือเป็นระเบียบที่มีถ้อยคำหรือข้อความฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายต่อต้านการผูกขาดทางการค้าสหรัฐอเมริกา (Pike, 2024) เพราะเท่ากับว่า NCAA มุ่งนำสร้างกฎระเบียบของตนไปในเชิงที่ตกลงรู้เห็นกับองค์กรจัดระบบการแข่งขันกีฬาแบบ Conferences ผ่านการการทำข้อตกลงร่วมกันว่าจะยึดถือระเบียบ NCAA ที่มุ่งจำกัดสิทธิในการแสวงหารายได้จากการอนุญาตให้ NIL ของนักกีฬารุ่นเยาว์ หรือการนำเอาหลัก Amateurism มาใช้เป็นทิศทางในการกำหนดนโยบายห้าม

นักกีฬารุ่นเยาว์แสวงหารายได้จากการอนุญาตให้ใช้ NIL ของนักกีฬารุ่นเยาว์ไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจะทำให้เสรีภาพในการทำข้อตกลงหรือสัญญาของนักกีฬารุ่นเยาว์เพื่อแสวงหาทางทำมาหาได้ หรือทางเจริญกับตัวของนักกีฬารุ่นเยาว์ลดลง

โจทก์บรรยายฟ้องในคดีนี้อย่างชัดเจนว่า NCAA และองค์กรจัดระบบการแข่งขันกีฬาแบบ Conference ซึ่งจัดการแข่งขันภายใต้อำนาจกำกับดูแลของ NCAA ทั้ง 5 หรือเรียกว่า Power Five Conferences ที่ประกอบไปด้วย (ก) Atlantic Coast Conference (ACC) (ข) Big Ten Conference (ค) Big 12 Conference (ง) Pac-12 Conference และ (จ) Conference Southeastern Conference (SEC) อันฝ่าฝืนต่อรัฐธรรมนูญต่อการผูกขาดทางการค้าเซอร์แมน หรือรัฐธรรมนูญ Sherman Antitrust Act ที่วางหลักเกณฑ์ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจการค้ารายหนึ่ง รายใดร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจการค้ารายอื่น ๆ ที่แข่งขันในตลาดธุรกิจอุตสาหกรรมเดียวกันมี พฤติกรรมทางการค้าอย่างหนึ่งอย่างใดหรือประพฤติปฏิบัติในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อันเป็นการผูกขาดเสรีภาพในการประกอบธุรกิจการค้าของบุคคลอื่น หรือลดการแข่งขันในธุรกิจอุตสาหกรรมเดียวกัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาดธุรกิจอุตสาหกรรมนั้น ๆ และมิใช่เป็นการบังคับใช้ระเบียบ NCAA ด้วยความเป็นธรรมถือเป็นการละเมิดต่อสิทธิในทางทำมาหาได้หรือทางเจริญของโจทก์ ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ทางทำมาหาได้ในธุรกิจอุตสาหกรรมกีฬาและทางเจริญ วงการกีฬาด้วยการปิดกั้นโอกาสแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจจาก NIL ของโจทก์ ก่อให้เกิดความเสียหายที่อาจคำนวณความเสียหายเป็นตดเงินได้ ส่วนการคิดคำนวณค่าเสียหายนั้น เป็นรายละเอียดที่โจทก์นำสืบและแสดงเอาไว้ในชั้นพิจารณา

อนึ่ง รัฐบัญญัติต่อต้านการผูกขาดเคลย์ตันหรือรัฐธรรมนูญ Clayton Antitrust Act ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทอีกฉบับหนึ่งเกี่ยวกับการต่อต้านการผูกขาดทางการค้า ได้วางหลักเกณฑ์ให้ผู้เสียหายในคดีผูกขาดทางการค้าสามารถฟ้องร้องดำเนินคดีด้วยบุคคลเพียงคนเดียวหรือหลายบุคคล ในลักษณะที่เป็นการดำเนินคดีแบบกลุ่ม (Class Action) เพื่อให้ตนเองหรือกลุ่มบุคคลที่ถูก เอารัดเอาเปรียบจากการผูกขาดทางการค้าอย่างไม่เป็นธรรมภายใต้สถานการณ์เดียวกัน ให้สามารถเรียกร้องค่าเสียหายจากการผูกขาดทางการค้าหรือการแสดงพฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม ด้วยเหตุนี้จึงมีนักกีฬารุ่นเยาว์ในฐานะนักกีฬาสมัครเล่นที่ลงทำการแข่งขันในการแข่งขันกีฬาที่

NCAA ใช้อำนาจกำกับดูแลอยู่ ร้องสอดเข้ามาเป็นโจทก์ร่วมกับ Grant House และ Sedona Prince ในการดำเนินคดีแบบกลุ่มโดยอาศัยสิทธิตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ อีกด้านหนึ่งถ้าสถานการณ์การผูกขาดทางการค้าเกิดจากภาคธุรกิจการค้าที่มีพฤติกรรมเอารัดเอาเปรียบกลุ่มบุคคลอย่างไม่เป็นธรรม สร้างความเสียหายไปให้กับผู้ฟ้องร้องคดีและสาธารณชนในวงกว้าง รัฐบัญญัติฉบับนี้ยังวางหลักเกณฑ์ศาลสหรัฐอเมริกาต้องมีอำนาจสั่งให้ผู้มีพฤติกรรมผูกขาดทางการค้าจ่ายค่าเสียหายเป็นจำนวน 3 เท่า (Treble Damages) จากความเสียหายที่โจทก์เผชิญอย่างแท้จริง เหตุนี้เองศาลแขวงสหรัฐอเมริกาเขตตอนเหนือของแคลิฟอร์เนียจึงพิพากษาให้ NCAA และองค์กรจัดระบบการแข่งขันกีฬาแบบ Conference จำเลยรวมที่เข้ามาเป็นคู่ความในคดีนี้ ก็ต้องจ่ายค่าเสียหายให้แก่กลุ่มนักกีฬาที่เผชิญความเสียหายจากการบังคับใช้ระเบียบของ NCAA และการร่วมมือปฏิบัติตามระเบียบ NCAA ของผู้อยู่ภายใต้อำนาจบริหารปกครอง (หรือกำกับดูแล) ของ NCAA อันเป็นลักษณะที่เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องในการแสดงพฤติกรรมสกดกันไม่ให้แก่นักกีฬารุ่นเยาว์ในฐานะนักกีฬาสมัครเล่นสามารถใช้สิทธิทำข้อตกลงหรือสัญญาอนุญาตให้ใช้ NIL ในธุรกิจอุตสาหกรรมกีฬาหรือตลาดการค้าในสหรัฐอเมริกาได้อย่างเสรี

สรุปผล

กล่าวโดยสรุป คดี House v. NCAA ได้วางแนวบรรทัดฐานเอาไว้ชัดเจนแล้วว่า การวางระเบียบของ NCAA อันอยู่บนพื้นฐานของหลัก Amateurism ที่มุ่งสกดกันไม่ให้แก่นักกีฬารุ่นเยาว์ในฐานะนักกีฬาสมัครเล่น สามารถแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจจาก NIL ของตนเองได้อย่างเสรี เท่ากับว่าเป็นการวางระเบียบของ NCAA ควบคุมหรือบังคับให้บรรดาองค์กรจัดระบบการแข่งขันกีฬาแบบ Conference ภายใต้อำนาจของตน ต้องดำเนินนโยบายตามระเบียบของ NCAA อย่างเคร่งครัด เท่ากับว่า NCAA และองค์กรจัดระบบการแข่งขันกีฬาแบบ Conference ภายใต้อำนาจกำกับดูแลของ NCAA ก็มีการประพฤติปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมร่วมกันลดโอกาสในการแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจ หรือจำกัดช่องทางการแสวงหารายได้ของนักกีฬารุ่นเยาว์ในฐานะนักกีฬาสมัครเล่น อันเป็นการแสดงพฤติกรรมร่วมกันผูกขาดทางการค้า โดยที่ NCAA ประพฤติปฏิบัติในสภาพตลาดธุรกิจการแข่งขันกีฬาระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา ที่มีผู้ใช้อำนาจบริหารปกครอง

กีฬาของตอนผูกขาดเพียงรายเดียวที่สามารถควบคุมหรือกำกับเสรีภาพในการทำข้อตกลงหรือสัญญาอนุญาตให้ใช้ NIL ของนักกีฬารุ่นเยาว์ได้ ทำให้นักกีฬารุ่นเยาว์มีช่องทางทำมาหาได้ทางเจริญที่จำกัด ด้วยเหตุนี้ NCAA และองค์กรจัดระบบการแข่งขันกีฬาแบบ Conference ภายใต้การกำกับดูแลของ NCAA ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายจากการสร้างความเสียหายให้กับนักกีฬารุ่นเยาว์ในฐานะนักกีฬาสมัครเล่นผู้ฟ้องคดี เพราะการมีพฤติกรรมร่วมกันประพฤติดุปฏิบัติโดยฝ่าฝืนกฎหมายต่อต้านการผูกขาดทางการค้าของสหรัฐอเมริกา ย่อมเป็นเหตุให้นักกีฬารุ่นเยาว์ในฐานะนักกีฬาสมัครเล่นที่อยู่ภายใต้อำนาจบริหารปกครองของ NCAA ได้รับความเสียหายแก่เสรีภาพในการแสวงหารายได้หรือสิทธิในการแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจ NCAA และบรรดาองค์กรจัดระบบการแข่งขันกีฬาแบบ Conference ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเพื่อการนี้

องค์ความรู้ใหม่จากการวิเคราะห์คดี House v. NCAA

ผู้เขียนมีข้อสังเกตดังต่อไปนี้ (ก) NCAA ในฐานะองค์กรกำกับดูแลการจัดการแข่งขันกีฬาระดับมัธยมและอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกา ย่อมมีอิสระในการบริหารปกครองกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬาในหลากหลายชนิดกีฬาตามหลัก Amateurism โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักกีฬารุ่นเยาว์มีส่วนร่วมกับการกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬาของ NCAA เยี่ยงนักกีฬาสมัครเล่นที่เล่นกีฬาโดยไม่มุ่งแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจ แต่ในความเป็นจริงแล้วการวางระเบียบของ NCAA ที่เคยเกิดขึ้นย่อมหลักเสรีภาพในการแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ควรเปิดโอกาสให้บุคคลธรรมดาในทุกช่วงอายุมีอิสระในการตกลงทางธุรกิจ แสวงหาผลประโยชน์เพื่อตนเอง รวมทั้งใช้สินค้าหรือบริการที่ตนเองมีมาเป็นปัจจัยแสวงหารายได้อย่างเสรีในตลาด ซึ่ง NCAA เคยจำกัดเสรีภาพในการแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจจาก NIL ของนักกีฬารุ่นเยาว์เพื่อตอบสนองเป้าหมายในการรักษาภาพลักษณ์ขององค์กรเท่านั้น แต่ในคดีนี้ศาลของสหรัฐอเมริกาได้ใช้อำนาจตุลาการมาจำกัดอิสระในการบริหารปกครองกีฬาของ NCAA ประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการวินิจฉัยคดีนี้จึงตกอยู่ที่ผู้เยาว์หม่มากในฐานะนักกีฬาสมัครเล่น (ข) การวางกฎระเบียบของ NCAA เพื่อบังคับควบคุมให้บรรดาองค์กรจัดระบบการแข่งขันกีฬาแบบ Conference การแข่งขันกีฬาหรือ

สโมสรกีฬาภายใต้สังกัดต้องร่วมมือปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ถือเป็นการแสดงพฤติกรรมมุ่งควบคุม การผูกขาดอำนาจการบริหารปกครองกิจกรรมกีฬาหรือการแข่งขันกีฬาที่สร้างผลลัพธ์อันก่อให้เกิด การปฏิบัติในธุรกิจอุตสาหกรรมกีฬาอย่างไม่เป็นธรรมต่อนักกีฬารุ่นเยาว์ในฐานะนักกีฬาสมัครเล่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสกัดกั้นห้ามปรามไม่ให้นักกีฬารุ่นเยาว์สามารถแสวงหารายได้จาก NIL และการใช้อำนาจเหนือนักกีฬารุ่นเยาว์ในการแสวงหาประโยชน์จาก NIL โดยที่ NCAA และสโมสรกีฬา ภายใต้สังกัดสามารถอ้างอิงหลัก Amateurism เพื่อหลีกเลี่ยงการจ่ายค่าตอบแทนหรือมอบ ประโยชน์ทางเศรษฐกิจแบบเต็มเม็ดเต็มหน่วยให้กับนักกีฬารุ่นเยาว์จากการใช้ประโยชน์ใน NIL ของ นักกีฬารุ่นเยาว์ที่อยู่ภายใต้สังกัดเพื่อประโยชน์ทางการค้า (ค) การทำสัญญาระหว่างสโมสรต้นสังกัด ของนักกีฬารุ่นเยาว์กับนักกีฬารุ่นเยาว์เป็นไปอย่างยืดหยุ่น (Flexibility) โดยมุ่งเน้นให้ต่างฝ่ายต่าง ได้ประโยชน์ซึ่งกันและกันอันอยู่บนพื้นฐานของหลัก Amateurism ที่นักกีฬารุ่นเยาว์ได้รับ ทุนการศึกษาหรือประโยชน์อื่น ๆ ที่ไม่ให้ค่าจ้างหรือสินจ้าง แต่การที่นักกีฬารุ่นเยาว์ตกลงจะลงทำ การแข่งขันกีฬาหรือปฏิบัติงานด้านกีฬาให้แก่อีกสโมสรกีฬาต้นสังกัดของตน ก็ควรที่จะถือว่าเป็น การใช้แรงงานของผู้เยาว์ในอีกรูปแบบหนึ่ง โดยสโมสรกีฬาต้นสังกัดซึ่งมักจะเป็นหน่วยงานหรือ องค์กรภายในสถาบันการศึกษาระดับมัธยมหรืออุดมศึกษาก็ควรจะจ่ายค่าจ้างหรือสินจ้างเป็นการ ตอบแทนแก่นักกีฬารุ่นเยาว์อย่างสมเหตุสมผล และ (ง) ศาลสหรัฐอเมริกา (ศาลแขวงสหรัฐอเมริกาเขต ตอนเหนือของแคลิฟอร์เนีย) สถาบันตุลาการในระบบกฎหมายจารีตประเพณีใช้บทบาทหน้าที่ของ ตนในการตีความกฎหมายต่อต้านการผูกขาดทางการค้าทั้ง 2 ฉบับที่กล่าวมาในข้างต้น รวมทั้งวาง บรรทัดฐานทางกฎหมายในเชิงส่งเสริมสนับสนุนให้นักกีฬารุ่นเยาว์ในฐานะนักกีฬาสมัครเล่น สามารถใช้สิทธิเพื่อแสวงหารายได้หรือประโยชน์ทางเศรษฐกิจจาก NIL ของตน โดยคำพิพากษาของ ศาลสหรัฐอเมริกาในคดีนี้ถือเป็นบรรทัดฐานให้ NCAA องค์กรจัดระบบการแข่งขันกีฬาแบบ Conference และสโมสรกีฬาในวงการกีฬาสหรัฐอเมริกาต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ทั้งยังช่วย กระตุ้นให้วงการกีฬาสหรัฐอเมริการะหนักถึงโทษภัยของการดำเนินพฤติกรรมในการประกอบ ธุรกิจแบบผูกขาดหรือการมีความประพฤติดังกล่าวไปในทางที่สกัดกั้นการค้าอย่างเสรี

เอกสารอ้างอิง

- Edelman, M. & Carrier, M. A. (2025). Of Labor, Antitrust, and Why the Proposed House Settlement Will Not Solve the NCAA's Problem. *Fordham Law Review*, 93(5), 1603-1617.
- Faucon, C. E. (2022). Assessing amateurism in college sports. *Washington and Lee Law Review*, 79(1), 3-99.
- Fortunato, J. (2025). An ethical application to student-athlete name, image, and likeness (NIL) sponsorship. *Journal of Intercollegiate Sport*, 18(1), 1-23.
- Foster, D. (2023). Who owns your name? The trend and economic impact of personal trademarks in the NCAA NIL aftermath. *The Journal of Business, Entrepreneurship & the Law*, 16(1), 139-166.
- Grimmett, E. H. (2014). NCAA amateurism and athletics: A perfect marriage or a dysfunctional relationship? An antitrust approach to student-athlete compensation. *Touro Law Review*, 30(3), 823-860.
- Hamilton, S. (2025). A new curveball: An analysis of the current NIL battle that is destabilizing the landscape of college athletics. *Journal of Intellectual Property Law*, 32(1), 142-172.
- Hendrickson, E. (2024). The "amateur" Division I athlete is becoming a thing of the past, so now what?: Addressing the action needed to preserve amateurism in college sports. *University of Miami Law Review*, 79(1), 186-227.
- Holden, J., Edelman, M., & McCann, M. (2025). (Still) anticompetitive college sports. *Entertainment, Arts, and Sports Law Journal*, 66(5), 1627-1678.
- Kahn, L. M. (2007). Markets: Cartel behavior and amateurism in college sports. *Journal of Economic Perspectives*, 21(1), 209-226.
- Knight Commission on Intercollegiate Athletics. (2025). *Brief on House v. NCAA Settlement (February 12, 2025)*. Knight Commission on Intercollegiate Athletics.

- Lens, J. (2025). Collegiate athletes' name, image, and likeness as a constitutionally protected interest. *SMU Law Review*, 78(1), 41-82.
- Pike, A. (2024). Antitrust law—A new era in college athletics: Is Arkansas the best state to play in? *University of Arkansas at Little Rock Law Review*, 46(4), 559-589.
- Smith, D. A. (2025). The evolution of the NCAA's antitrust challenges: NIL, revenue sharing, and the professionalization of college sports. *Journal of Education Finance and Law*, 50(1), 70-95.
- Taylor, A. (2022). NCAA v. Alston: The future of college sports in the name, image, and likeness era. *Rutgers University Law Review*, 75(1), 363-392.
- Thompson, T. P. (2022). Maximizing NIL rights for college athletes. *Iowa Law Review*, 107(3), 1347-1387.
- White, S., Ehrlich, S. C. & Rodenberg, R. (2025). Regulating college sports and collateral estoppel. *Texas Law Review Online*, 103, 202-219.
- Wood, S. (2021). More money, more problems: NCAA modernization and student athletes' right to compensation. *Texas A&M Journal of Property Law*, 7(2), 287-313.